

అ దో ర కం

చిత్రంగా ఉండే... ఒక్క నిమిషం ఉండండి. కోటు జేబులో ఉండేమో చూస్తాను" అన్నాడు అప్పారావు తోటు పడుతూ.

"అబ్బే తొందరేం లేదు. తాపీగా చూడండి" అన్నాడు టిక్కెట్టు కలెక్టరు— కాశీగా ఉన్న మూడవ తరగతి పెట్టెలో కాళ్లు బారజాచి కూర్చుంటూ.

అప్పారావు కోటు తవవడం చూసేసి కిందనున్న పెట్టెను కొంచెం పక్కకి లాగాడు.

"ఏవండీ మీరు అహో రాత్రాలు రైళ్ళలోనే తిరుగుతూ ఉంటారు. టిక్కెట్టు కొనుక్కుని కూడా రైల్లో బల్ల అగుసన దురి ప్రయాణం చేసిన ఆనామీ కథ విన్నారా?" అన్నాడు.

"ఎవరండీ. గుర్తు లేకే" అన్నాడు టిక్కెట్టు కలెక్టరు సిగరెట్లు ముట్టిస్తూ.

"మహాగృహ్యత మైన కథలెండి. ఈ లైను లోనే జరిగింది. తెనాలి బెజవాడ సేవనల మధ్య ఓ సుబ్బారావు ఇంకో సింగారం తెనాలినించి బెజవాడ వయలునేరారు. సుబ్బారావు టిక్కెట్టుకొని, హడావుడిగా ముందు నగుస్తూ ఇదిగో టిక్కెట్టు మీదగ్గరుంచండి అని సింగారానికి అందిచ్చాడు. గోచీ సర్దుకుంటూ ఆదరా బాదరా వనకాల వస్తూన్న సింగారం అందుకుని జేబులో పడేసుకున్నాడు" అని అగి, కోటు జేబులో వెతకడం మొదలు పెట్టాడు. "చిత్రంగా ఉండే ఇక్కడా లేదు సుమండీ" అని ఆశ్చర్యం వెలిబుచ్చాడు.

"సరే కథ చెప్పండి."

"కథకేముంది. సుబ్బారావు అందిచ్చిన రెండు టిక్కెట్లయితే సింగారం అందుకున్నది ఒక్క టిక్కెట్టే. రైలు బెల్టెరాక వాళ్ళిసంగతి తెలుసుకున్నారు. 'రెండూ నీకే ఇచ్చా'నంటాడు సుబ్బారావు. కాదొక్కటేనంటాడు సింగారం. ఇంకోటి కొనడానికి ఇద్దరి దగ్గరకూడా డబ్బులేదు. 'నే నిచ్చిన డబ్బుకి నాకు టిక్కెట్టిచ్చావు.

ఆపైన నాకేం తెలీగు" ఆటూ అనేశాడు సింగారం. "అయితే నన్ను బల్లకింద దూర మంటావా" అన్నాడు సుబ్బారావు బిక్క మొహం పెట్టి. నాకేం అభ్యంతరంలేదు అన్నాడు సింగారం. అతను మాత్రం ఏం చేస్తాడు చెప్పండి టిక్కెట్టు కలెక్టరు గానూ!" అన్నాడు అప్పారావు.

"మరే మరే. అంతే కదండి. తనకి

ముచ్చట ★

మాలిన ధర్మం ఏముంది?" అన్నాడు టిక్కెట్ కలెక్టరు.

"సరే సింగారం బల్లమీద కూర్చున్నాడు. టిక్కెట్టులేని సుబ్బారావు బల్లకిందదూరాడు. అంతలోకేపక్క పెట్టించి మీ వంటి ఆయనే ఒక టిక్కెట్ కలెక్టరు వచ్చాడు. చాలా మంచివాడు లెండి. అయినా ఈ సంగతి బల్లకింద పడుకున్న సుబ్బారావుకి తెలీగుగా. అసలే బల్లకింద వారింజ తొక్కలు, పిప్పి, చుట్ట పీకెలు వీడి ముక్కలూ, పులిహారలో మిరప కాయలు ఎంగిలములు వల్ల కాడు వశనపరం మొదలైనవి మోకాల్తోతున ఉన్నాయేమో సుబ్బారావు ఊపిరి సలపక ఉక్కిరి బిక్కిరై పోతున్నాడు."

"పాపం"

"అంతలో 'టిక్కెట్ టిక్కెట్' అనే ధయంకరమైన మాటలు వినిపించాయి టక టకమంటూ బూటు కాళ్లు కనిపించాయి. సుబ్బారావు గుండె గుణేలుమంది..." అప్పారావు అగి, పరితూగా చూశాడు.

టిక్కెట్ కలెక్టరు కళ్లు రెపరెపలాడించి మందహాసం చేశాడు.

"సరే టిక్కెట్ కలెక్టరువచ్చి సింగారాన్ని టిక్కెట్ అడిగాడు. సింగారం

బల్లకింద సుబ్బారావుని తలచుకొని కొంత కంగారుపడుతూ టిక్కెట్ అందిచ్చాడు... అప్పుడేమయింది తెలుసాంకి?"

"తెలీదండీ"

"ఆ కంగారులో సింగారం అందివ్వబోయిన టిక్కెట్టు చేతిలోంచి జారిపోయింది..... సింగారం వంగిమాస్తే కనబడలేదు. తేచి సుంచుని పంచె కుచ్చెళ్ళ దులిపాడు" అన్నాడు అప్పారావు.

"అప్పుడేమయింది?"

"ఏమవుతుంది. సింగారం టిక్కెట్టుతో పాటు ఇంకో టిక్కెట్టు కూడా కిందపడింది. ఆ రెండోది కూడా మంచిది. తెనాలిలో

సుబ్బారావు అందిచ్చిన రెండు టిక్కెట్లరం అది రెండవదన్నమాట. జారిపడి సింగారం పంచె కుచ్చెళ్ళలో పాదాలమీద ఉన్న మతలో తలగామకుంది"

"చిత్రంగా ఉండే" అన్నాడు టిక్కెట్ కలెక్టర్.

"ఆవేళ రైల్లో ఎక్కిన టిక్కెట్ కలెక్టరు కూడా అదేమాట అన్నాడండి 'రెండు టిక్కెట్లు మాసి రెంహో అయిన ఏదీ?' అడిగాడు... 'బల్లకింద పడుకున్నాడండీ. అదో సరదా అదో రకం ముచ్చట' లెండి అన్నాడు సింగారం సిస్టువడుతూ ఏంచి.

కథ విన్న టిక్కెట్ కలెక్టరు, కడుపుబ్బెలా, కణతలు ఎర్రపడేలా కంటనీరు తిరిగేవరకూ నవ్వాడు. నవ్వుడం పూర్తి అయిపోయాక "సరే మీ టిక్కెట్ దొరికిందా" అని అడిగాడు గంభీరంగా.

అప్పారావు టిక్కెట్ దొరకలేగు. ముచ్చె మటలు పోశాయి. జేబు రుమాలుతీసే మొహం తుడుచుకోబోయాడు అందులోంచి, ఒక టిక్కెట్టు నేలగాలింది. అదుగో అన్నాడు అప్పారావు వంగి. ఆ వంగినవాడు అరనిముషం వగూ లేవలేదు. అరనిముషం తరవాత నిలారుగా నిలబడి రెండు టిక్కెట్లు చూపించాడు. టిక్కెట్ కలెక్టరు కళ్లు విప్పి చూశాడు అప్పారావు వంక.

రెండోది నా పంచె కుచ్చెళ్ళలో ఉంది... చూసేస్తం..."

బల్లకింద పడుకున్న ఆనేస్తం కింద పడున్న సిగరెట్ పీకెతో మరక పెట్టాడు అప్పారావు కాలిమండ దగ్గర. అప్పారావు కెప్పుడున్నాడు.

— రవబాబు

"డబ్బుపోసి నన్ను కొనుక్కునికూడా బల్లకింద దూరాడు వెర్రి వెంగళాయి" అనుకుంది రైలు టిక్కెట్టు.
"అదో ముచ్చట కాబోలు" అనుకున్నాడు టిక్కెట్టు కలెక్టరు.